

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Homil. 83.
in Matth.

c Luc. 4. 23.

a Mala. 2. 8.

Homil. 17.
in Euāgelia

In Psal. 68

b Ieron. 12.
13.

Ibi Et
Epist. ad
Nepotian.
c Sapiēt. 6. 7
d Luc. 12.
28.

6

iplos Dæmones horret, ac detestatur. Ac propterea ait S. Chrysostomus non tam graue esse detrimentum, quod sint in Ecclesia Dei à Dæmonibus obfessi, quam quod sint improbi Sacerdotes, qui ipsum Christum, eiusque sanguinem conculcent. Grauisssimam etiam iniuriam infert ipsi potestati ordinis, data ei ad remittenda peccata: quia illam coniungit cum ipsis inimicis, ad quorum destructionem illa dirigitur. Et cum deberet esse aliorum ægrotantium medicus, quorum morbi sunt voluntarij: ipse gaudet, quod fiat eorum particeps. Et ipsius morbi eò sunt deteriores quod ratione officij sui deberent prius ab eo curari. Nam hic rectè locum habet commune prouerbiū, quod Christus Dominus noster opportunè protulit: *e medice, cura teipsum, cur placet tibi ægrotare: cum possis ex gratia Dei teipsum curare, & ex officio tibi incumbat alios curare? Quomodo alij ægroti sperabunt se à te curandos qui teipsum non curas?*

§. I.

QUID autem dicam de alia circumstantia malitiam illam augente. Cum enim ex officio incumbat aliorum curare peccata: ea potius auget malis suis exemplis. Hæc illa est Dei querela in malos Sacerdotes, dicentis eis: *a vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in Lege, & irritum fecistis pactum*, quod ego iniui cum *Leui*. Nam ex improba vestra vita scandalizati alij, occasione sumpturunt ea imitandi. Ac propterea ait S. Gregorius à nullo accipere Dñm nostrum tantam iniuriam, quantum à malis Sacerdotibus. Nam quos ipse constituit ad alios corrigendos: ipsi eos potius malo suo exemplo deprauant, vorantes peccata, qui ratione sui officij ea erant extirpaturi. Hos ait S. Augustinus esse, qui Christo Domino nostro fel præbent comedendum, & acetum porrigunt bibendum. Cum enim ipse salutem animarum esuriat ac sitiat: Sacerdotes, quorum est famem & sitim illam mitigare, eas adiuuando vt saluentur; potius eas scandalizant, & à profectu retardant: huiusmodi enim scandala Christo ipsi sunt fel amarum & acetum horridum.

Hæc accedit, quod vita sua deprauata fructum corrumpunt egregiorum operum, quæ ratione sui officij præstant: quia nihil ipsi prolunt. Et hac ratione S. Gregorius explicat illud Ieremiæ: *b seminauerunt triticum, & spicas messuerunt: hereditatem acceperunt, & non eis proderit. LXX.* Interpretes legunt: Clericorum non proderunt eis. Quid enim (ait S. Hieronymus) eis proderit nomen Episcoporum, ac presbyterorum: siquidem ipsis dignitatibus suis magis onerantur, & grauius onus portant? Et cipientes potenter tormenta patientur; & d quibus multum datum est, multum quaeretur ab eis: *c quibus commendauerunt multum, plus petent ab eis.* Nam eò sunt maiores culpæ Sacerdotum, quod sunt maiores honores & excel-

lentia;

lentiæ, quæ cum excelso illo Statu sunt coniunctæ. Maior enim est eorum ingratitude: cum tot fauores ac priuilegia conculcant, nec tantis beneficijs acceptis fideliter respondent. Ita enim S. Gregorius sentit: quod qui plus acceperit, seuerius sit examinandus; nam quod magis augetur dona, rationes etiam crescunt donorum. Et quoniam Deus est iustus iudex, exactam valde de omnibus rebus rationem exigit; de Sacris scilicet, quæ celebrantur; de Horis Canonicis, quas legerunt, de confessionibus, quas exceperunt, aut ipsi fecerunt; de alijs ministerijs, & officijs, quæ præstiterunt; ac de exemplis, quæ alijs dederunt. Quod si in his omnibus defectus aliquos admiserunt, non solum propria peccata ipsis imputabuntur; sed etiam aliorum, qui ex eis occasionem acceperunt, hoc est ex scandalo, aut incuria & negligentia; propter quæ aliena peccata fecerunt sibi propria. Hinc aliud oritur ingens incommodum: sicut enim culpæ adhærescunt & propagantur, ita crescunt & multiplicantur supplicia, quæ propter eas inferuntur. Quemadmodum enim corruptum caput totum corpus corrumpit: ita (ait S. Ambrosius) malitia & negligentia improbum Sacerdotum in causâ est, cur populus vitiorum peste inficiatur, & laboret: ac proinde magnis à Deo calamitatibus afficiatur. Vt videre licet in horrenda illa punitione, quam Deus populo Israël intulit propter peccata filiorum Heli, permittens eadē populum Israël, & e cadere triginta milia de eis, ipsamq; Dei Arcam capi a Philistæis quam potius voluit tradi hostibus suis, quam retineri à Sacerdotibus adeo impijs. Et cum Deus iussit percuti vsque ad interuersionem omnes habitantes Ierusalem, qui non essent signati Than: adiecit à Sanctuario meo incipit: hoc est (vt S. Hieronymus explicat) vt executio sententiæ inciperet ab improbis Sacerdotibus, qui fuerunt prima origo peccatorum populi, & seueræ illius punitionis.

Denique Sacerdotum peccata adiunctam habent perniciosam valde circumstantiam, difficultatem scilicet curationis & præparationis. Nam si sæculares peccant, Sacerdotes eos corripunt, & pro eis orant: peccantes autem Sacerdotes quis audebit corripere? Et quoniam illorum peccata in iniuriam cedunt Sacramentorum: permittit Deus (vt supra dicebamus) vt eorum remedium non rectè attingant & inueniant. Et quoniam respectum & reuerentiam erga res sacras amittunt: ideo in eis nec iucunditatem illam, nec utilitatem inueniunt, quam sæculares. Quare illa Prophetæ maledictio illos comprehendit: *g tu calcabis oliuam, & non vgeris oleo; & mustum, & non bibes vinum*; nam alijs conferunt Sacramenta, & sacrificia applicant, quibus illi deuotione ac feruore spiritus replentur: ipsi tamen non vnguntur oleo gratiæ, nec vinum charitatis bibunt. Propter has omnes rationes eò vsque progressus est S. Chrylost. vt tremendâ

Homil. 9. in
Euangelia.

7

Lib. de Di-
gnit. Sacer-
dotis c. 5.
S. Greg. Ho-
mil. 17. in
Euang.
c. 1 Reg. 4.
10. 6.
Ezech. 9.
Ibidem.

8

g. Micæ. 6.
5.

Homil. 3. in
Acta. Apost.

Homil. 7. in
Ieremiam.

quandam adhiberit exaggerationem, quamvis de Episcopis loqui videatur: non arbitror, inquit, inter Sacerdotes multos esse, qui salvi fiant; sed multo plures, qui pereant. Alij enim deficiunt in vna oblatione, alij in alia, & alij in omnibus. Et Origenes explicans illa verba Ieremiæ: *Cleri eorum non produrunt eis*; hanc profert sententiam: Nolle debetis non statim esse saluandos, quia Clerici sumus; multi enim & Præbyteri pereunt, & laici beatissimi reperiuntur, & c. Deus enim Dominus noster non tam statûs celsitudinem spectat, quam vitam & feruorem in eo existentis: quamvis Status præstantior ex seipso iuuet ad feruentiorem tutioremque vitam ducendam.

§. II

QUID QUID hætenus diximus, non edendit, vt Sacerdotes peccatores desperent, aut animum abijciant; sed vt horrore de suis peccatis concipiant, & statim pœnitentiam agant. Si enim verè pœniteant, vitamque improbam corrigant: tanta est Diuina misericordia (quod superius dicere cœpimus) vt sicut filium prodigum ad se redeuntem recepit, a primamq; stolam, annulum, & calceamenta prima restituit, & locum & honorem, quem prius habebat, ei reddidit: ita ipsi sit redditurus gratiam suam, & charitatem omnemque honorem, ad ipsorum statum pertinentem. Quemadmodum est pulcherrimè depictum in magno quodam Antiquæ Legis Sacerdote, qui vocabatur b *Iesus, filius Iosedech, quem vidit Propheta Zacharias indutum vestibus sordidis, & Sathanam stantem a dextris eius, vt aduersaretur ei.* Et simul Angelum Domini cum alijs Angelis, vt illum defenderent: quem Iesum cum Angelus compunctum videret, conuersus ad Sathanam grauitè illum reprehendit, dicens: *numquid non iste torris erutus de igne? quid illi molestus es? & astantibus Angelis dixit: auferite vestimenta sordida ab eo, & ponite Cidarim mundam super caput eius: & ita fuit factum.* Et dixit Angelus ad eum: *Ecce abstuli à te iniquitatem tuam, & indui te mutatoris, & vestibus preciosis. Et contestabatur Angelus Domini Iesum dicens: Hac dicit Dominus exercituum: si in vis meis ambulaueris, & custodiam meam custodieris: tu quoque iudicabis dorsum meam, & custodies atria mea, & dabo tibi ambulantes tecum aliquos de his, qui nunc hic assistunt.* Quibus verbis magis proprijs & ad rem ipsam pertinentibus exprimi potuit fauor, & studium Dei erga Sacerdotem pœnitentem, etiam si improbus valdè fuerit? Cuius malicia in eo consistit, quod vestes habeat turpes & sordidas. Quemadmodum enim Sacerdos duplices habet vestes: quasdam communes, quibus vititur, cum agit & versatur cum alijs hominibus; alias sacras, quibus tantùm vititur, dum celebrat Diuina mysteria, & harum maculæ sunt multò turpiore: ita duplex est genus culpa-

rum